

Máhr Gábor

VÍZIÓ

*csendben vágtatunk,
lőháton megyünk királyi utunkon,
néha gyorsabban ügetünk,
előrefutunk,
ha megérkeztünk,
mazsolaképző öreganyókat
festünk, akik hasonlítanak
nagyanyáinkra,
vagy múzsák arcát rajzoljuk a nyárba,
amikor csak lógattuk a lábunk a parton
langusztákra várva.*

tornacipős múzsa

*az én múzsám székely lány,
amikor először mellém préselte vékony testét,
úgy tűnt, megmaradunk örökre ebben a pillanatban.
pár év múlva kicsit kigömbölyödött, sokat
délgyümölcsözött,
dúsabbak lettek keblei is,
asszonyos vonásain tört fény az idő.*

*van egy titkos barátnőm,
suttogva írok róla, halkán nyomom le a billentyűket,
koppanásukból ne sejtsem semmit asszonyos múzsám,
ő egy tornacipős látomás, időnként eljön hozzám,
olyan, mint egy hasonlat, akit kedvemre öltöztethetek.*

felhőraj

*rajzolsz körém egy negatív felhőrajt,
szürke tussal fested meg a kontúrokat.
vékony, deres alkonyatom vagy te,
gomolyfelhős naplementém.*

lila komplexus

*annyira beleszerettem, hogy lila komplexusszoba
nőtt ki az agyamban a heves érzelemtől,
egy külön részleg, teljes épületkomplexum lett.
reggeltől estig ebben a nagy lakásban
legyeskedtem, bejártam minden zegét-zugát,
elmentem a könyvtárszobába, ahol már voltak többen is,
néma csöndben olvastak lekönnyökölve az asztalra,
utána a tizenhét szobás képtárat tekingettem meg,
ráment a fél életem, és még erőt éreztem magamban,
ő tudta előre, hogy csak egy légyottra futja majd,
otthonomban nem fog megcsókolni,
ezért nem vitt magával áfonyázni se.*